

Dansk Folkeparti hermed understreger, nemlig at det er et udtryk for, at man gerne vil tækkes de fleste.

En gang imellem skal man have modet til også at sige: Her er altså en unik idé, som på flot vis kan være med til at repræsentere Danmark og understrege, at vi gerne vil være en del af et internationalt samfund, hvor konkurrencen er benhård, og hvor vi må blive opdaget på positiv vis

Kl. 11:46

Formanden:

Der er ikke flere spørgsmål til fru Marlene Harpsøe. Man har to korte bemærkninger, nr. 1 og 2, og dem har jeg registreret – så meget kan jeg nå.

Tak til hr. Orla Hav. Næste ordfører er fru Pernille Frahm.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

I forbindelse med udlånet i forbindelse med Expo 2010 kunne man jo godt have taget en debat – og den håber jeg så vi får senere – om forholdene i Kina, om menneskerettighederne i Kina, om hele udviklingen dér. Det virker, som om vi i Danmark har valgt at lukke øjnene for den udvikling og den situation til fordel for at lave handel osv. osv. Sådan en debat håber jeg meget at vi får rejst.

Derimod kommer den her debat – det må jeg sige – meget bag på mig, for vi låner jo ting ud hele tiden. Vi låner kunstgenstande og kulturgenstande, og jeg ved snart ikke hvad, ud hele tiden, og vi låner selv noget hele tiden, og det synes jeg sådan set er en rigtig god ting. For som en tidligere ordfører – jeg tror, det var fra Venstre – sagde, mister vi ikke noget ved at gøre det, tværtimod vinder vi faktisk noget ved det. Det er mig bekendt en rigtig god ting, at det foregår sådan mellem institutionerne eller mellem dem, der er involveret eller har noget på hjerte eller har et ejerforhold osv.

Til gengæld synes jeg, at det er en rigtig dårlig idé, hvis det er noget. Folketinget skal forholde sig til; at vi, hver gang man skal låne noget ud, skal tage stilling til, hvor højt på klenodieveauet man er nu. Det ville jeg synes var en meget, meget vanskelig ting at tage stilling til. Altså, jeg er enig i, at Den Lille Havfrue er noget særligt, og jeg er også enig i, at det er brandirriterende, når man kommer til en eller anden by i verden og måske er der for første gang, og den statue eller det tårn, man gerne vil se, er pakket ind, fordi de er ved at restaurere det, eller det

maleri, man gerne vil se på kunstudstillingen, er lånt ud og der bare hænger en lille seddel om, at det kommer tilbage, 3 måneder efter at man selv er rejst hjem igen. Det er jo rigtig, rigtig irriterende og ærgerligt. Men samtidig ved vi også godt, at alle de steder får glæde af, at de låner de her ting ud – de får noget andet igen.

Jeg tror, at hvis man i forbindelse med de der meningsmålinger om, hvad folk mener, spurgte folk, om man skal låne ting ud eller ej, og om de synes, det er dejligt, at Danmark kan låne en interessant udstilling, eller at Danmark kan være med i et bytteforløb, ville et flertal sige, at det synes de er en god ting. Så jeg tror, at når et flertal siger, at de er imod, at vi låner ting ud, så er det fordi flertallet ikke bliver spurgt om, hvorvidt de kender konsekvenserne af ikke at låne ud, nemlig at låner man ikke noget ud, får man heller ikke noget igen.

Der forventes at komme omkring 70 millioner mennesker på udstillingen – det er jo altså en del, det er lidt flere, end der plejer at komme forbi Langelinie i sommertiden, selv om det er en periode på et halvt år, vi snakker om. Og det betyder, at det er ganske mange mennesker, der pludselig får set noget, som de ellers ikke ville kunne se. Det synes jeg også er noget at vinde ved at låne den ud til den her udstilling. Det er 70 millioner mennesker, som får en god oplevelse og får forbundet Danmarks navn med noget positivt, som måske kan opveje nogle af de negative billeder, der har været af Danmark gennem de sidste par år med Muhammedtegninger og en statsminister, der ikke kunne finde ud af, hvad han skulle mene i den anledning, og som forsøgte at flygte fra at tage ansvar for noget – som helst. Det her kunne så måske rette lidt op på det og give sådan et positivt image, et positivt billede af Danmark. Det synes jeg også man skal have med.

Det er noget særligt, når det er havfruen selv – det er det jo, og det ved vi også godt selv. Det er ikke det samme at se en reproduktion eller et andet maleri af Leonardo da Vinci, det er noget særligt at se Mona Lisa, se den ægte vare – det er noget særligt.

Derfor kunne man godt sige: Jamen vi låner dem noget andet, noget, der ligner, eller andre kopier eller andre kunstværker. Ja, men det er ikke det samme. Og sådan er det med kunst – det er det enkelte værk, der er noget særligt, og som gør det til noget unikt.

Derfor vil jeg ikke støtte forslaget, og jeg vil ikke hæfte en hel masse tillægsord på det, men